

Spoločný informačník - Farnosť sv. Jakuba * Farnosť Panny Márie

Kysucké zvony

číslo 67 * Júl 2025
Kysucké Nové Mesto

Ďakujeme Bohu i vám, že sme boli súčasťou Kysuckej farskej rodiny.

Zostaňme spoločne pútnikmi nádeje.

Peter Holbička

SLÁVNOSŤ NAJSVÄTEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVÍ

„Nesme Eucharistiu von, na námestia, ulice, medzi domy,
kde sa uskutočňuje pozemský život zaujatý svetskými záležitosťami...“

Túto výzvu už zosnulého Sv. Otca Františka sme v našom meste uskutočnili na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi vo štvrtok 19. júna.

Skôr ako sme v sprievode vyšli do ulíc nášho mesta sme spoločne obidve farnosti slávilí svätú omšu v Kostole Nepoškvrneného počatia Panny Márie, ktorú celebroval pán dekan Peter Holbička a koncelebroval farský vikár Zdenko Králik. Hneď v úvode homílie upriamil našu pozornosť na nebo ako cieľ nášho putovania, kde už

dokonca aj dvakrát za deň prijímať. Vážime si tento dar? Žijeme z neho? V závere homílie sme boli povzbudení príkladom z misií, kde starý muž, ktorému po mnohých rokoch bolo dopriate prijať sväté prijímanie povedal: „Som znova celý a živý!“ Keď príde Kristus, som znovu živý a celý. Kiežby sme s takouto láskou a vdáčnosťou vedeli prijímať tento vzácny dar.

Po svätej omši nás pán farský vikár Zdenko oboznámil ako bude usporiadaná procesia, opustili sme kostol a išli sme s Kristom do mesta.

Nech radosť, nadšenie, vdáčnosť, úcta, ktoré sme prežívali pri procesii s Eucharistickým Kristom našimi ulicami pretrvávajú v našich srdciach aj v zhone a ťažkostiach života... Nech nám neuletia ako lupienky kvetov, ktoré s radosťou sypali naše deti pred Ježišom v Eucharistii, keď zafúkal silný vietor.

A.M.

nebudeme potrebovať ani svätú omšu ani sväté prijímanie, ani iné sviatosti, pretože budeme navždy s Pánom. Ale kým sme tu, na tejto zemi, veľmi potrebujeme sviatosti, zvlášť Eucharistiu, ktorá je pokrmom, po ktorom už nebudeme hladní, je liekom, ktorý vylieči každú chorobu tela, duše i ducha, je posilou do života. Ona je srdcom všetkých sviatostí a v našich podmienkach ju môžeme denne,

FARSKÁ CHARITA

3. 5. 2025 navštívila farská charita
o. Masláka v Kláštore pod Znievom

Fatimská pobožnosť kysuckého dekanátu dekanátu
v Rajeckej Lesnej

SLOVO NA ROZLÚČKU

Pápež František začal svoju službu Petrovho nástupcu v roku 2013 a v tomto roku som aj ja nastúpil do služby farára vo Farnosti sv. Jakuba v Kysuckom Novom Meste. V tomto Jubilejnom roku 2025 sme sa rozlúčili s pápežom Františkom, ktorého si Pán povolal do večnosti. Po dvanástich rokoch povolal Pán aj mňa z Kysúc na novú misiu – na Považie, do Farnosti Ladce a na horu Butkov. Vnímam, že aj na príhovor pátra Eliasa Vellu, ktorému som za mnohé vďačný, a ktorý je inšpirátorom tohto nového pútnického miesta našej diecézy.

Chcem sa poďakovať dobrému Bohu za roky prežité v tejto farnosti, keď som ako 40-ročný kňaz po 15. rokoch kňazskej služby prijal ponuku otca biskupa Tomáša stať sa farárom a dekanom v tomto meste. Farnosť som našiel vybudovanú, živú a po materiálnej stránke dostatočne zabezpečenú, za čo vďačím svojim predchodcom. Plný novej sily, chuti a Božieho požehnania, som sa pustil do budovania farskej rodiny a prehlbovania vzťahov i duchovného života. Našiel som tu otvorené srdcia veriacich a ochotu spolupracovať. Ako rodený Kysučan som sa hneď cítil ako doma. Zažil som tu veľa krásnych a hlbokých momentov, ale aj náročných situácií. Spomeniem aspoň niektoré:

Hodové oslavy sv. Jakuba a Panny Márie Kráľovnej; mesačné duchovné obnovy od prvého štvrtka do prvej nedele; ľudové misie v rokoch 2014 a 2024; primičné sväté omše našich novokňazov Štefana, Juraja, Zdenka a Petra; víkendové kurzy prípravy snúbencov na manželstvo; spolupráca s Centrom voľného času sv. Jakuba a jeho aktivity; vybudovanie krížovej cesty na vrch Tábor; spoločné púte a výlety, plesy rodín a Katarínske posedenia; Chlapecké večery a Stretnutia žien; spoločné stretnutia a akcie; liturgické slávenia a výborná spolupráca s Farnosťou Panny Márie a jej kňazmi; spoločný

farský časopis *Kysucké zvony*; Nikodémové noci, celodenné a nočné adorácie; Popoludnia s Božím milosrdenstvom; Mariánske večeradlá; návštevy chorých na prvý piatok a v Centre sociálnych služieb Kamence; vyučovanie náboženstva v školách a spolupráca s katechétmi, učiteľmi a animátormi; aktivity a ochota dobrovoľníkov Farskej charity; spolupráca s hendikepovanými deťmi, predvianočné sv. omše pre tieto deti a ich rodičov; služba Laického spoločenstva so sestrami Najsvätejšieho Spasiteľa; podporné stretnutia Klubu abstinentov; oživenie života filiálky Povina a mestskej časti Dubie; tiché chvíle dôvery, zdieľania a modlitieb príhovorů; ťažké roky pandémie, ale aj možnosť byť pri odchode mojich rodičov na fare.

Ďakujem vám všetkým, Kysučania, za vašu dôveru vo mňa a prijatie – keď som prišiel, ale aj počas tých dvanástich najkrajších rokov môjho kňazského života. Vďaka za vaše modlitby, obety, trpezlivosť, službu a za to, že ste mi tu vytvorili skutočný domov.

Vrúcna vďaka patrí mojim spolupracovníkom – kňazom, služobníkom pre farnosť: kostolníkom, organistom, lektorom, akolytom, miništrantom, mimoriadnym rozdávatelom Eucharistie, aranžérkam, „podlahovým kozmetičkám“, katechétom, animátorom, dobrovoľníkom, pracovníčkam CVČ sv. Jakuba, členom Farskej ekonomickej rady, deťom, mladým, rodinám i seniorom.

Vďaka, že som mohol medzi Vami rásť – aj cez ťažkosti, kríže, osobné i farské zápasy – a vidieť, ako Boh premieňa slabosť na silu.

Za všetkých, ktorých mi Boh zveril, a ktorých som stretol vo svojom živote, sa denne modlím. Zostávate v mojom srdci i spomienkach. Mám Vás všetkých rád.

Boh Vás žehnaj a ostávajme v pokoji, jednote a láske.

Váš farár a dekan Peter Holbička

Pod'akovanie za službu p. kostolníkovi

Od júna 2025 ukončil službu kostolníka v Kostole svätého Jakuba pán kostolník Štefan Martinček. Ďakujeme mu za jeho povzbudivé slová, ktoré vedel povedať miništrantom i kňazom, za jeho obetavý a ochotný prístup k veriacim. Tešíme sa z jeho ochoty, v prípade potreby vypomáhať a prispievať k zveľadeniu chrámu.

Redakcia - duchovní: Peter Holbička - dekan; Kamil Lieskovský - farár.

Redaktori: Anna Svrčková, Janka Richtáriková, Štefan Richtárik, Lucia Holtanová, Peter Holtan, Dáša Jakubcová.

Jazyková úprava: Lenka Ivaničová. Foto: Štefan Richtárik, Marta Mušková, Alexander Backa.

Grafická príprava: Alfa a Omega, s.r.o. • Tlač: Tlačiareň a papiernictvo Jánošík

Vaše príspevky a postrehy do časopisu môžete zasielať na e-mail: kysuckezvony@gmail.com alebo osobne na farský úrad.

Redakcia si vyhradzuje právo korektúry a výberu článkov. Vydávané pre vnútornú potrebu farnosti.

Investície Farnosti Panny Márie – 2. časť

V predchádzajúcom článku ostatného čísla Kysuckých zvonov o investíciách som sľúbil, že zdôvodním, prečo v investíciách začíname hospodárskou budovou, a nie farou. Najprv však trochu o samotnej budove.

Budova je rozdelená na dve samostatné časti, ktoré sú približne rovnako veľké, vrátane dvoch pivníc so samostatnými schodmi. Pivničné priestory doteraz neboli využívané a v západnej časti - bližšie ku kostolu - bolo schodisko prekryté doskami do súvislej podlahy. Celá budova je podpivničená, takže priestor, ktorý je vidno nad zemou, má rovnako veľké priestory aj pod terénom. Pri uvažovaní na zasadnutí farskej rady sme sa rozhodli zachovať stavebné usporiadanie budovy, vrátane dvoch samostatných schodísk. To bolo východisko pri tvorbe nového projektu. Za veľmi dôležitú vec považujem vybudovanie priameho vetrania formou anglických dvorcov. Ide o stavebné riešenie, ktoré umožňuje urobiť okno v pivnici, aj keď je pod terénom. No a teraz k tým spomínaným dôvodom.

Prvým a najdôležitejším dôvodom je WC, ktorého potrebu nikomu netreba zdôvodňovať. Terajšie WC v priestoroch fary je dosť nepraktické – ďaleko od kostola, cez dva zámky, troje dvere a problematické na orientáciu pre ľudí, ktorí to tu nepoznajú. Sám som zažil, ako si to „klient“ rozmyslel, keď som ho posielal „kdesi ďaleko do tmy“. Bolo to v zime, keď je už podvečer tma. Toto sociálne zariadenie nemá priame vetranie a to stavebné riešenie „v chodbe“ naozaj pôsobí ako núdzovka. O modernom bezbariérovom prístupe nemôže byť ani reč...

Samotná budova je dosť veľká, aby sa tam dali naprojektovať aj ďalšie praktické priestory. Okrem bezbariérového WC aj pre vozíčkárov, bude ešte ďalšia toaleta v suteréne, ktoré bude veľmi praktické pri väčších akciách. Ďalej tam plánujeme sprchu,

výlevku, priestor na upratovacie potreby a ešte priestor na uskladnenie nejakých „kostolných“ vecí. Na úrovni bezbariérového WC plánujeme urobiť pracovňu a žehliareň pre „kostolné“ prádlo.

V západnej časti budovy - bližšie ku fare - plánujeme vytvoriť modulárny priestor, ktorý by mohol slúžiť napríklad ako núdzové bývanie, keď sa bude rekonštruovať fara a potom sa ten priestor môže prispôbiť napríklad na rôzne stretnutia, pastoračné aktivity, alebo ako pracovný priestor, ak by priestory pracovne a žehliarne nestačili. Dolu v pivnici by bola technická miestnosť a skladové priestory, primerane odvetrávané cez anglické dvorce. No, a tu sme už pri druhom dôležitom dôvode, prečo začíname hospodárskou budovou a nie farou. Ak začneme komplexnú rekonštrukciu fary, určite bude praktické, ak robotníci budú mať kde ísť na WC a mať k dispozícii napríklad skladové priestory. A prípadne aby som tu aj zostal bývať a strážiť stavenisko, aby sa neopakovala situácia pokusu krádeže a znehodnotenia medeného plechu ako sa to stalo keď sme opravovali strechu na kostole.

V súčasnosti sú už doriešené otázky stavebných úprav a dispozičných riešení úžitkových priestorov, či už projektu fary, alebo projektu nového WC. V čase uzávierky tohto čísla Kysuckých zvonov je projekt prerokovávaný na biskupskom úrade, ktorého stanovisko Vám budem môcť prezentovať až v budúcom čísle Kysuckých zvonov. Čaká nás ešte veľmi dôležitá a náročná úloha. Rozhodnúť, aké technológie zvoliť na pokrytie energetických potrieb fary a hospodárskej budovy.

Pozn. Vizualizáciu nového projektu hospodárskej budovy z praktických dôvodov nedávame v printovej podobe, ale formou obrazovej prílohy na našej stránke <https://www.fpmknm.sk/zvony.html>.

Kamil Lieskovský farár

Sväté omše v Kysuckom Novom Meste od 6. VII. do 31. VIII. 2025

Sv.omše	Pondelok	Utorok	Streda	Štvrtok	Piatok	Sobota	Nedeľa
Kostol sv.Jakuba	7:00	17:00	7:00	17:00	7:00	7:00	7:00 9:30 18:30
Povina						18:45	
Kostol P. Márie	18:00	6:30	18:00	6:30	18:00	18:00	7:30 11:00
Radola		19:00					9:00

Presný rozpis omší si pozrite v aktuálnych nedeľných oznamoch.

Noví kňazi vo Farnosti sv. Jakuba v Kysuckom Novom Meste

Z rozhodnutia žilinského biskupa Mons. Tomáša Galisa dochádza k 1. júlu jubilejného roka 2025 k zmene farára i farského vikára vo Farnosti sv. Jakuba v Kysuckom Novom Meste.

Po dvanástich rokoch služby farára tejto farnosti a zároveň dekana Dekanátu Kysucké Nové Mesto z nej odchádza **vsdp. ThLic. PaedDr. Peter Holbička**, ktorý bol menovaný za farára Farnosti Ladce a rektora Skalného

sanktuária Božieho milosrdenstva na hore Butkov. Za **nového farára** tejto farnosti a zároveň aj **dekana Dekanátu Kysucké Nové Mesto** bol vymenovaný **vsdp. Mgr. Peter Becík**.

Vsdp. Peter Becík sa narodil 5. novembra 1977 v Žiline a pochádza z obce Turie, ktorá patrí do farnosti Višňové v rajeckom dekanáte. Je absolventom Obchodnej akadémie sv. Tomáša Akvinského v Žiline. V rokoch 2007 - 2013 študoval katolícku teológiu na RKCMBF UK v Bratislave - Teologický inštitút v Nitre, kde sa zároveň v tamomšom

Kňazskom seminári sv. Gorazda pripravoval na kňazskú službu. 22. júna 2012 bol v Žiline na Vlčincoch vysvätený za diakona a tu aj 15. júna 2013 prijal kňazské svätenie. Ako farský vikár pôsobil najprv v rokoch 2013 - 2016 vo Farnosti Krásno nad Kysucou a následne v rokoch 2016 - 2018 vo Farnosti Žilina - Vlčince, tu sa v roku 2018 stal administrátorom tejto farnosti a v roku 2019 jej farárom. Od roku 2018 bol sekretárom Dekanátu Žilina a od roku 2019 je členom Diecéznej ekonomickej rady.

Z Farnosti sv. Jakuba odchádza po troch rokoch aj jej farský vikár **vdp. Mgr. Miroslav Klobučník**, ktorý bol menovaný za **administrátora Farnosti Považská Teplá**. **Novým farským vikárom** tejto farnosti bude **dp. CsiLic. Alojz Mičieta**.

Dp. Alojz Mičieta sa narodil 9. novembra 1989 v Žiline a pochádza z Veľkého Rovného v bytčianskom dekanáte. Je absolventom Gymnázia sv. Františka z Assisi v Žiline. V rokoch 2010 - 2014 študoval katolícku teológiu na RKCMBF UK v Bratislave - Teologický inštitút v Nitre, kde sa zároveň v tamomšom Kňazskom seminári sv. Gorazda pripravoval na kňazskú službu. Následne v rokoch 2014 - 2016 pokračoval v teologických štúdiách na Pápežskej Gregoriánskej univerzite v Ríme a vo formácii v Pápežskom kolégiu Germanicum et Hungaricum. Vo Večnom meste prijal aj 10. októbra 2016 diakonské svätenie. Za kňaza bol vysvätený 25. februára 2017 v Žiline na Vlčincoch. Po vysviacke pôsobil do roku 2019 ako farský vikár vo Farnosti Lietava. Následne bol rok farským vikárom vo Farnosti Skalité. Od roku 2020 pokračoval vo vyšších štúdiách v Ríme na Pápežskej univerzite Svätého Križa v odbore inštitucionálna komunikácia a v roku 2023 získal titul CsiLic. Počas štúdií vypomáhal vo farnostiach Rajec a Raková a v roku 2021 krátko spravoval Farnosť Udiča. Od roku 2023 bol farským vikárom vo Farnosti Martin - Sever.

Naším odchádzajúcim kňazom Petrovi a Miroslavovi ďakujeme za ich obetavú službu v našom meste a na nových pôsobiskách im vyprosujeme Božiu pomoc. Našich nových kňazov Petra a Alojza srdečne v našom spoločenstve vítame, zvláame na nich Božie požehnanie a vyprosujeme im mnohé a šťastné roky v Kysuckom Novom Meste.

Zdenko Králik, farský vikár

Prvá sv. omša s novými kňazmi

V utorok 1. júla sme na večernej svätej omši privítali nového pána farára a dekana Mgr. Petra Becíka a pána kaplána Csi.Lic Alojza Mičietu. Do úradu v našej farnosti ich slávnostne uviedol generálny vikár Žilinskej diecézy Martin Kramara. S láskou nám ich oboch zveril a požiadal nás, aby sme si týchto nových kňazov "adoptovali", otvorili im naše srdcia a modlili sa za dary Ducha Svätého pre nich.

Zároveň našich kňazov poprosil, nech k nám pristupujú s láskou, keď zaklopeme na ich dvere. Zverujeme teda Svätému Duchu našich nových kňazov a zahŕňajme ich do našich modlitieb. Prajeme obom, aby našli v našej farnosti nový domov a láskavé prijatie.

Miroslava Backová

Farský deň na Deň otcov

V nedeľu 15.6.2025 sa v našom CVC sv. Jakuba konal Farský deň pri príležitosti Dňa otcov. Krásna slnečná nedeľa sa niesla v znamení spoločenstva, priateľstiev, zábavy a taktiež dobrého jedla. Tento rok sme si mohli pochutnať na guláši od našich duchovných otcov. Pre mlsné jazyčky nechýbali ani špekačky či sladučké vafle. Prišiel k nám v tento deň aj kamarát Gusto z TV LUX, ktorý sa postaral o milý program pre našich

najmenších. Pre deti bol pripravený taktiež skákací hrad, maľovanie na tvár, a keďže sme slávili sviatok našich otcov, nemohol chýbať ani darček pre ocka, ktorý deti vlastnoručne vyrábali. Ako to už tradične na Dni otcov u nás býva, na ihrisku sa konal florbalový turnaj. Florbaloví hráči so zápalom bojovali o víťazstvo, rodiny veselo povzbudzovali, no víťazom mohol byť iba jeden. Srdečne gratulujeme mužom z tímu Povína, ktorí sa statočne zaslúžili o prvé miesto. Sila spoločenstva sa prejavila

pri odovzdávaní darov a poďakovaní našim kňazom - pánovi kaplánovi Miroslavovi a pánovi dekanovi Petrovi, ktorí od júla začínajú slúžiť v nových farnostiach. Kto chcel, mohol osobne poďakovať a porozprávať sa s kňazmi. V závere tohto dňa sme vyhodnotili štedrú tombolu, ktorá veríme, že potešila svojich výhercov. Ďakujeme animátorom, dobrovoľníkom a všetkým, ktorí pomáhali pri

príprave Farského dňa. Naša vďaka patrí p. Súkeníkovi za dary do tomboly, pani Kačeríkovej za nanuky pre deti, Elenke Handlovskej za ukážky prvej pomoci a Martinovi Handlovskému za skvelé fotografie, deťom z krúžkov Veselé krpčeky a Just dance za skrášlenie tohto podujatia svojimi tančekmi. Osobitná vďaka patrí našim kňazom, ktorí putujú na svojej ceste ďalej.

Ďakujeme Vám za Vaše slová povzbudení, láskavosti, priateľstva, ktorými ste nás denno-denne obdarúvali. Sme vďační za Vašu službu, za všetky sviatosti, ktoré ste nám vyslúžili. Nezabudneme na krásne výlety, púte a spoločné akcie, ktoré sme s Vami prežili. Boli ste pre nás darom a veríme, že rovnako budete darom aj pre Vašich nových farníkov. Želáme Vám na novej ceste veľa Božieho požehnania, radosti a síl do nových výziev, ktoré Vás čakajú. Ďakujeme za všetko.

Sviatok Božského Srdca Ježišovho v Dubí

Dňa 22.6.2025 sa v Kaplnke Božského Srdca Ježišovho v Dubí uskutočnila hodová svätá omša. Bola to zároveň aj d'akovná slávnosť za pastoračiu vdp. dekana Petra Holbičku pre obyvateľov Dubia. Pán dekan počas kázne upriamil našu pozornosť na kríž, aby sme si hlbšie uvedomili

význam obety Pána Ježiša na kríži. „Jeden z vojakov mu kopijou prebodol

bok a hneď vyšla krv a voda.“ (Jn 19,34). Prebodnuté Srdce Ježiša poukazuje na lásku a je obrazom nového života darovaného človeku. „A za koho ma pokladáte vy?“ (Mt 16,15) opýtal sa Ježiš učeníkov. A táto otázka je tu aj pre nás. Kým je pre Teba Ježiš? Nie v minulosti, ale v tom, čo teraz prežívame. V našej aktuálnej životnej situácii.

Obyvatelia Dubia vyprosujú vdp. dekanovi a vdp. kaplánovi Miroslavovi v nových farnostiach hojnosť Božích milostí. Božské Srdce Ježišovo, buď im spásou a pomocou teraz i v každom čase.

Vierka Turková

Chcela by som, aby bol povinský chrám ako ruža – plná kvetov, plná ľudí

Načreli sme trochu do histórie - v r. 1903 – 1904 bol v Povine na mieste mariánskej barokovej kaplnky postavený neoklasicistický Chrám Korunovania Panny Márie. Stavbu financovali miestni obyvatelia i povinskí rodáci zo Severnej Ameriky. Udialo sa tak na podnet vtedajšieho starostu a učiteľa Jozefa Druga, ktorý sa stal zároveň aj jeho prvým kostolníkom. Jeho pravnučka, Editka Michalíková, nám v rozhovore prezradila, že prastarý otec vtedy „predal voly, aby mohol dopĺňať, čo chýbalo“. Službu starostlivosti o chrám prevzala pani Editka po svojej mame Justíne Damaškovej, o ktorej začala aj náš rozhovor:

Mama žila so starým otcom a mala na neho bohaté spomienky – ako dieťa ju nosili do kostola a pýtali sa: „Ako majú ruky anjelici?“ – „Jednu takto a druhú takto“ – to mi rozprávala. Keď vyrastala, tak ju – ako aj mňa – dali k metle, zametať, umývať, pomáhať... Sväté omše bývali zriedka, keď bol cirkevný sviatok alebo sobáš.

Po Vašej mame ste službu prebrali Vy?

Mama sa ma pýtala, či túto službu preberiem po nej, vtedy som ešte nevedela, ale chcela som. Keď bola stará, stala som sa kostolníčkou ja a robila som túto službu viac ako 35 rokov.

Zvládali ste túto službu popri svojom zamestnaní?

Robila som všelijaké zamestnania, najprv sedliaka s otcom. To bol najkrajšie obdobie v mojom živote. Potom som išla do hôr, do Žiliny ku kamenárom, benátsku dlažbu sme robili s chlapmi. V pozemných stavbách som robila ako strojníčka na menšom žeriave, na kompresore a kde-čo, také mašiny, čo sa dali pustiť, tak mi dali pustiť a zastaviť.

Počas Vášho pôsobenia kostol stavebne rozšíril vtedajší správca vdp. Milan Krkoška, posvätený bol 2. júla 1988. Následne spravovali kysuckonovomestskú farnosť dp. Ján Šmelka a dp. Pavol Mazúch. A ako ste vychádzali s kňazmi? Poslúchali Vás?

Ja som zbožňovala kňazov. Poslúchali, pravdaže a ja som skákala ako veverica. Kedysi mi dp. Mazúch povedal: „Vy nerobíte len kostol (zvnútra), robíte aj zvonka.“ Dp. Šmelka vravel: „Tak toto som ešte nevidel – takéhoto kostolníka – to ešte nikto nemal, ako ste Vy.“

Ako správkyňa kostola ste sa starali aj o iné veci?

Keď sme išli raz s pánom farárom Šmelkom ma autom z mesta, vravím mu: „Kde to idete, do Poviny?“ „Ku Emanovi (Králíkovi)“ odpovedal. – „Aj ja idem ku Emanovi s Vami.“ – „A čo by ste chceli od neho?“ „No potrebujem strašne veľa roboty od neho. Sokle sa mi sypú, na kostole už

sú diery ako päste (to vyhrabávali deti), to všetko bude musieť Eman urobiť,“ vravela som mu.

Zažili ste počas svojej služby aj niečo humorné?

Chodievala som vodu ulievať kvetom do kostola, aby vydržali do druhej nedele. A Elemír Šplhák ma tam zamkol. Dobré vedel, že som tam. Lenže Edite napadlo, že kaplnka má bočné horné okná v brehu, len meter po zem. Tak som si vzala stoličku – štokrlu – vyložila ju oknom, vystúpila na schodisko a vyšla...

Máte 86 rokov, kostolnícku službu ste sama ukončili pred desiatimi rokmi, v roku 2015. Ešte predtým, než ste odišli, ste zaučili svoje dve nástupkyne, Alenku Valiaškovú a Annu Nechalovú. Na čo najradšej spomínate?

Najradšej spomínam na kostol, keď som ho zdobila. Všetko som robila, aj pucovala, aj prala, žehlila, ale najradšej som zdobila, aranžovala. Tie kvety sú nádherné.

Aké posolstvo na záver by ste chceli našim farníkom odovzdať?

Aby neopúšťali kostol. Zdá sa mi, že sa zriedujú ľudia. Tam vošlo kedysi 340 ľudí aj s deťmi, už keď začínala omša. Aj za komunizmu to bolo nabité, tam by nebolo jablko spadlo pomedzi ľudí na zem. Prehadzovali sošky, sviece tí, čo boli na konci pod sochami sv. Jozefa a Antona – deti sa kutrali, aj sa šklbali, búchali...

A ešte by som chcela povedať, že najkrajšie boli pre mňa tie kytice. To bol môj život. A v jednej tej ruži, v jednej jedinej, nájdete celý tento kostolík. Teda ako porovnanie k tým

všetkým kvetom je ten kostolík, ktorý veľmi milujem a chcela by som, aby bol ako ruža – plná kvetov, plná ľudí.

Za rozhovor ďakujem:

dp. Peter Holbička, Jakub Fázik a Peter Minarčín.

Monika Kvaššayová - rozhovor

Monika Kvaššayová je riaditeľkou Centra voľného času pri Farnosti sv. Jakuba (CVČ), ktoré sa zameriava predovšetkým na prácu s deťmi, formáciu mladých, ako aj na spoločné trávenie času dospelých a rodín. Počas školského roka deti navštevujú rôzne krúžky, pričom CVČ zabezpečuje aj pedagogický dozor a ponúka pestrú škálu voľnočasových aktivít. Pravidelne sa tu stretávajú ženy na modlitbách a spoločnom zdieľaní, prebiehajú Modlitby matiek, Mamiklub či rôzne druhy cvičení pre zdravie tela. Jeho súčasťou je aj farská knižnica, klub abstinentov, stretnutia mužov, aktivity Farskej charity a formačné stretnutia pre deti, pripravujúce sa na prvé sväté prijímanie a pre birmovancov.

Počas roka sa organizujú rôzne podujatia, ako napríklad Karneval, Deň otcov či Vianočný príbeh. Ten bol tento rok výnimočný tým, že pán dekan Holbička si spolu s mužmi a deťmi zahral jedného z troch kráľov, čo deťom prinieslo veľkú radosť a nielen im.

Aké máš skúsenosti s prácou s deťmi?

Už od strednej školy som sa aktívne zapájala do dobrovoľníctva v našej farnosti. Viedla som detské stretká, divadelné stretnutie Lentilky a podieľala som sa na organizácii letných táborov. Neskôr som pomáhala aj pri formácii animátorov pre farnosti na Kysuciach.

Na istý čas som dobrovoľnícke aktivity musela odložiť bokom, keďže mojou prioritou sa stala rodina. Keď však bolo vybudované pastoračné centrum, dostala som ponuku venovať sa mamičkám na rodičovskej dovolenke a deťom, a tak vznikol Mamiklub.

Dobrovoľníctvo – nech už v akejkoľvek oblasti – prináša ľuďom skúsenosti a nový pohľad na život. Aj preto sa snažíme motivovať k dobrovoľníctvu birmovancov a mladých ľudí vo farnosti.

Čo je na práci v CVČ najťažšie?

V centre a vo farnosti pracuje množstvo ľudí, a tým aj pováh. Najťažšie je ich zosúladiť a spoločne pracovať v jednote na spoločnom ciele.

Máte dosť dobrovoľníkov?

Áno, momentálne máme dostatok dobrovoľníkov. Mnohí z nich k nám prichádzali len ako účastníci krúžkov a podujatí, no dnes nám aktívne pomáhajú ako dobrovoľníci. Spolupráca s nimi je jednoduchšia, pretože už poznajú naše „fungovanie“ a hodnoty.

Okrem nich u nás pôsobia aj mladí študenti, ktorí pracujú na dohodu. Snažia sa zladit' štúdium, prácu, voľnočasové aktivity a zároveň si nachádzajú priestor na dobrovoľnícku činnosť.

Ako vnímaš dnešnú mládež?

Mládež je veľmi citlivá a niekedy sa ťažšie prispôbuje, najmä keď ide o obetovanie vlastného voľného času. Je preto dôležité oslovovať ich individuálne, rozprávať sa s nimi a snažiť sa ich pochopiť. Keď cítia záujem a porozumenie, dokážeme ich nadchnúť pre spoluprácu a zapojiť do spoločných aktivít.

Aký bonus má práca dobrovoľníkov pre nich samých?

Dobrovoľníci tu získavajú množstvo praktických skúseností – učia sa organizovať a manažovať rôzne podujatia, pracovať s počítačom, vytvárať plagáty, pripravovať a hodnotiť aktivity. Zároveň si rozvíjajú komunikačné zručnosti, učia sa pracovať s deťmi a nadväzovať vzťahy s rôznymi ľuďmi. Tieto zručnosti im často pomáhajú aj v štúdiu či neskoršom zamestnaní.

Spolupráca s mestom

Nie je vždy jednoduché obhájiť a predstaviť našu prácu pred mestským zastupiteľstvom, no snažíme sa zdôrazniť, že naše centrum voľného času nie je konkurenciou mestskému centru, ale jeho doplnkom – s jedinečným duchovným zameraním. Mojou víziou je vytvoriť priestor pre zmysluplné trávenie voľného času pre celé rodiny. Verím, že takéto prostredie môže prispieť k budovaniu pevných vzťahov a vytvoreniu zdravého základu pre kvalitný a hodnotný život.

Keby bolo za čo, čo by ste chceli zmeniť alebo rozvíjať?

Zamestnať dostatok kvalifikovaných ľudí – odborníkov na vedenie rôznych stretnutí, takých, ktorí sú vzdelaní, skúsení a otvorení novým výzvam. Takíto pracovníci by vedeli cielene vyhľadávať potrebné informácie a prístupy, aby mohli byť skutočným prínosom napríklad pri práci s autistickými deťmi či so staršími ľuďmi. My často nemáme dostatok času venovať sa všetkým záujmovým skupinám vo farnosti tak dôkladne, ako by sme chceli. Práve preto by profesionálna podpora umožnila rozšíriť naše aktivity a skvalitniť ich obsah.

Slovo na záver:

Zo srdca ďakujem všetkým spolupracovníkom, rodinám a kňazom, ktorí svojou podporou, povzbudením a dôverou stoja pri našom centre. Vďaka Vám môže byť našou službou naplnené to, na čom najviac záleží – budovanie spoločenstva, v ktorom rastú deti, mladí aj celé rodiny v radosť, viere a vzájomnej blízkosti. Vaša podpora je pre nás veľkým darom. Ďakujem Vám.

Rozhovor spracovala Anna Svrčková

Pod'akovanie rodičom a deťom

Centrum voľného času sv. Jakuba srdečne ďakuje všetkým deťom a rodičom, ktorí boli v školskom roku 2024/2025 súčasťou našej veľkej „centráckej“ rodiny. Ďakujeme deťom za ich radosť, tvorivosť, nadšenie a energiu, ktorú prinášali do krúžkov, aktivít i prázdninových programov. Bolo nám cťou sprevádzať ich na ceste objavovania talentov, budovania priateľstiev a radosti z učenia sa nových vecí.

Zároveň patrí veľké poďakovanie aj Vám, milí rodičia, za dôveru pri otvorení nových krúžkových útvarov, podporu a spoluprácu. Vďaka Vám mohlo byť naše centrum živým a inšpiratívnym miestom, kde sa deti cítili prijaté a rozvíjané.

Tešíme sa na ďalší školský rok plný spoločných zážitkov, hier, tvorenia a smiechu!

S úctou, kolektív CVC sv. Jakuba

Združenie mariánskej mládeže v Radoli hlási

Tretí školský rok, počas ktorého „fungovali“ v Radoli detské stretnutia, je úspešne za nami, tentokrát už aj pod oficiálnym zastrešením Združenia mariánskej mládeže (ZMM). Tak, ako minulé školské roky, aj tento rok sme sa pravidelne stretávali vždy v piatok, kde sme sa spoločne modlili, športovali a tvorili.

13. decembra sme mali možnosť stať sa oficiálnou súčasťou ZMM, a to na slávnostnej sv. omši v Radoli, počas ktorej boli do ZMM prijaté aj naše deti a mladí. Okrem toho sme mali počas roka možnosť zapojiť sa do adventnej aktivity, veľkonočnej výtvarnej súťaže, cyklistických pretekov. A tak, ako sme spoločne v septembri otvorili školský rok sv. omšou, tak sme ho aj v utorok 24.6.2025 ukončili. Po sv. omši nechýbala spoločná opekačka s animátormi a pánom kaplánom.

V lete nás čakajú mnohé akcie ako napríklad Detský pobytový tábor na Slanej vode a Teenagerský pobytový tábor vo Važci a tiež Športový deň v Radoli. Ak sa chcete o aktivitách a akciách ZMM dozvedieť viac, neváhajte nám napísať na spievokol.radola@gmail.com. Radi vám na vaše otázky odpovieme.

Pozvánka na teenagerský tábor

Milí čitatelia,

Združenie mariánskej mládeže organizuje v lete teenagerský tábor pre deti od 13 do 15 rokov. Ak máte záujem prihlásiť Vášho teenagera, neváhajte nás kontaktovať na telefónnom čísle 0902 558 53, kde Vám podáme bližšie informácie.

Lucia Holtánová

Náboženstvo pre dospelých II

V našej Farnosti sv. Jakuba sa uskutočnilo už druhé kolo stretnutí „Náboženstvo pre dospelých“, na ktorom sme sa stretávali po dobu 5. týždňov, každú stredu. Vdp. Jozef

Možiešik, riaditeľ diecézneho katechetického centra Žilinskej diecézy, si pripravil na každé stretnutie príhovor,

ktorým začal konkrétnu tému už počas kázni na večernej svätej omši. V skupinkách sme potom pokračovali vypracovaním úloh aj v praktickej časti po sv. omši.

Hlavným cieľom bolo ukázať, koľkými nekončiacimi sa možnosťami je možné čítať a zamýšľať sa nad staťou Svätého písma a hlavne poukázať na LÁSKU nášho Boha. Veď všetko, aj 10 Božích prikázaní, je V PRVOM RADE VYJADRENÍM ZAMILOVANÉHO SRDCA NÁŠHO BOHA VOČI ČLOVEKU. Na koniec každého stretnutia sme sa, kto chcel, zdieľali, čo nám skrze daný model práce s textom dal Boh do srdca, čo konkrétne cítime ako úlohu zmeniť u seba k lepšiemu. Potom sme to prednášali aj v záverečnej modlitbe nášmu Bohu. Pri poslednom stretnutí sme sa

rozlúčili s tým, že ak máme vôľu, neskončili sme, ale ďalšie impulzy na témy a spôsoby rozjímania si môžeme v skupinkách či osobne nájsť na webstránke [k a t e c h e t i c k é h o ú r a d u https://www.dkuza.sk/2022/01/cykklus-ako-citat-svate-pismo.html](https://www.dkuza.sk/2022/01/cykklus-ako-citat-svate-pismo.html).

Stretnutia boli veľmi obohacujúce, srdečné. Boli sme nadšení z nápadov, objavovania, taktiež aj zdieľania sa v osobnej rôznorodosti, ktorá je vždy Božím darom a obohatením pre všetkých. Ďakujeme dp. Jozefovi Možiešikovi. Tiež našim kňazom za jeho pozvanie k nám. BOHU vďaka za dar všetkých kňazov, ktorí sa snažia žiť a myslieť i takýmto spôsobom na pozdvihnutie našich životov, farského spoločenstva ku nášmu milujúcemu Otcovi.

Katarína Kráľotcova

S vd'akou a modlitbou na rozlúčku

Na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho zneli chrámom sv. Jakuba spevy vd'aky a modlitby rozlúčky.

V atmosfére hlbkej vd'ačnosti sa pri svätej omši spojili naše srdcia, aby sme s úctou poďakovali pánovi dekanovi Petrovi a kaplánovi Miroslavovi za ich obetavú službu, ktorú počas uplynulých rokov prinášali našej farnosti.

Ich práca – kňazská, ľudská, tichá i viditeľná – zanechala v našom spoločenstve živú a požehnanú stopu. Preto aj touto cestou, cez stránky farského časopisu, vyslovujeme naše úprimné ďakujeme.

Ďakujeme, drahý náš pán dekan

Byť dvanásť rokov duchovným pastierom na jednom mieste znamená zanechať hlbokú stopu – vo viere, v spoločenstve aj v ľudských srdciach.

Ďakujeme Ti za všetky roky, počas ktorých si nás sprevádzal nielen ako kňaz, ale aj ako človek s veľkým srdcom. Ako niekto, kto vie vypočuť, pochopiť, povzbudiť, a najmä – kto vie prijať každého takého, aký je.

Tvoja láskavosť k ľuďom bola skutočným svedectvom Božej blízkosti. Či už išlo o rozhovor, návštevu chorého, stretnutie po svätej omši – vždy sme cítili, že Ti na nás záleží.

Ďakujeme za duchovnú hĺbku, ktorú si prinášal do každého slova, každej modlitby, každej svätej omše. Za to, že si nás učil nielen poznať Boha, ale Ho aj hľadať v tichu, v ľudoch, v obyčajných dňoch.

Tvoja srdečnosť, trpezlivosť, ochota pomôcť – to všetko vytvorilo z našej farnosti domov. Miesto, kde sme sa cítili prijatí, kde sa dalo plakať aj smiať, kde sa dalo rásť vo viere.

Ďakujeme Ti za službu, ktorú si obetavo konal každý deň – aj vtedy, keď to nikto nevidel. Za Tvoje „áno“ – opakované znova a znova, v mene lásky k Bohu a k nám.

Bola to pre nás česť kráčať s Tebou. A hoci teraz odchádzaš, veríme, že to, čo si tu zasial, bude žiť ďalej – v našich modlitbách, v našich rozhodnutiach, v našich životoch.

Ďakujeme Ti za všetok čas, úsilie a srdce, ktoré si počas 12 rokov služby vkladal do života našej farnosti. Nech Ťa Pán odmení za každé dobro a požehnáva na ďalšej ceste.

Ďakujeme, milý pán kaplán

Tri roky Vašej služby v našej farnosti boli živé, dynamické a požehnané. S veľkou dávkou energie a nadšenia ste sťahali byť nablízku mládeži, viest' ministrantov, pripravovať výlety i púte – a zároveň ste si vždy našli čas aj na jednoduchý rozhovor či úsmev. Vaša služba bola viditeľná nielen v pastoračii, ale aj v tichej práci rukami. Jazierko, vyvýšené záhony či upravený farský pozemok, zostávajú ako viditeľná stopa Vašej starostlivosti a usilovnosti. Nezabudneme ani na Vašu kuchársku šikovnosť, ktorá sprevádzala mnohé stretnutia a vytvárala domácu, pohostinnú atmosféru.

Ďakujeme za vašu obetavú službu, čas a srdce, ktoré ste venovali nielen mladým, ale všetkým farníkom. Nech Vás Pán žehná na novom pôsobisku a vedie na každom kroku Vašej ďalšej kňazskej cesty.

*S úctou a modlitbou
za vd'ačných farníkov – Jana Richtáriková*

